



Ryhmä: 10

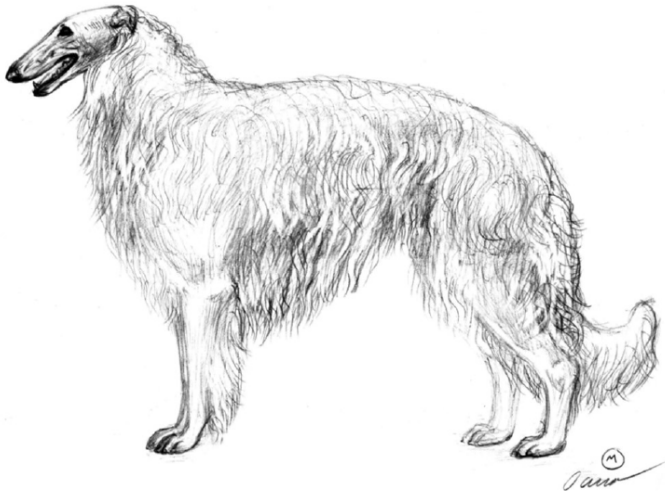
FCI:n numero: 193
Hyväksytty: FCI 5.11.2019
Kennelliitto 20.2.2020

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

VENÄJÄNVINTTIKOIRA (BORZOI)
(RUSSKAYA PSOVAYA BORZAYA)

1/7

Alkuperämaa: Venäjä



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



KÄYTTÖTARKOITUS: Metsästävä vinttikoiria, rata- ja maastajuoksija.

Käytetään pääasiassa jäniksen ja ketun, harvemmin suden metsästykseseen. Siinä yhdistyy suuri ketteryyden kestävyys ja kykyyn kaataa riista nopeasti. Käytetään menestyksellisesti myös rata- ja maastajuoksukilpailuissa.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 10 vinttikoirat

Alaryhmä 1 pitkä- ja hapsukarvaiset vinttikoirat

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun historia alkaa mongolivalloitusten ajoilta 1400-luvulta. Tataarit käyttivät Arabiasta peräisin olevia vinttikoiria (*koutsu*), kun taas venäläisillä metsästäjillä ei ollut vinttikoiria vaan he käyttivät metsästykseseen erittäin vahvoja *loshaja-koiria*, jotka kykenivät pysäyttämään ja tappamaan peuran tai jopa hirven. Näiden kahden risteytyksistä tulivat ensimmäiset borzoit, joita on kuvattuna Iivana Julman isän, suuriruhtinas Vasili III:n rukouskirjassa. Risteytykset puolalaisten vinttikoirien kanssa 1500–1600-luvuilla toivat rotuun lisää jaloutta. Kun näiden koirien maine kasvoi, ne levisivät Venäjän rajojen ulkopuolelle.

Rodun myöhempään kehitykseen vaikuttivat risteytykset *klock*-koiraan, joka oli valtavan suuri, vahva, hurjaluonteinen, parrakas Kuurinmaan vinttikoiria. Niiden jälkeläisistä tuli koiria, joilla ei ollut partaa vaan pitkä, hieno karvapeite, ja tästä sai alkunsa Gustopsovy-tyypin borzoi. Samaan aikaan syntyi myös englantilaisista vinttikoiraristeytyksistä alkunsa saanut Chistopsovy-tyyppi. Myöhemmin risteytyksiin käytettiin myös Gorsky-vuoristovinttikoiria ja Krimin vinttikoiria, jotka olivat tunnettuja kestävydestään.

Näiden kaikkien risteytysten tuloksena syntyi borzoi. Sen innokkuus, ketteruus ja nopeus riistan ajajana, kyky hyökätä salamannopeasti ja taito pysäyttää riista, ja sen hurjuus ja rohkeus olivat kaikki tärkeitä ominaisuuksia metsästäessä riistaa vaihtelevassa maastossa. Borzoi oli myös menestyksekkäs metsästyskoira aroilla, missä sen oli jaksettava työskennellä pitkiä matkoja.

Metsästys ratsain siihen kehitetyillä hevosilla ja suurilla vinttikoiria-ajueilla ja ajokoirilla alkoi 1700–1800-luvuilla. Mukana saattoi olla jopa useita satoja erityyppisiä ja eri tavoin työskenteleviä koiria. Suurherttua Nikolai Nikolaevitchin kuuluisa Pershinon metsästyskennel oli erityisen kuuluisa niin koiriensa tavattoman kauneuden kuin myös niiden nopeuden ja metsästysinnon vuoksi. Ensimmäinen borzoin ystävien kokoontuminen järjestettiin 1874, mutta vasta 1888 Moskovan metsästysyhdistys hyväksyi rodun ensimmäisen rotumääritelmän, joka yhtenäisti rodun tyyppiä. Tämän rotumääritelmän kirjoitti N. P. Yermolov. Rotumääritelmä on pysynyt oleellisilta osiltaan samana, vaikka siihen onkin tehty muutoksia useita kertoja vuosien 1925 ja 2006 välillä.

YLEISVAIKUTELMA: Aristokraattinen, kookas, voimakas, tasapainoinen ja kuivarakenteinen koira, melko korkearaajainen ja rungoltaan suhteellisen kapea. Hieman pitkänomainen; nartut ovat pitkärunkoisempia kuin urokset. Nahka on ohut, joustava ja poimuton. Lihakset ovat litteät, pitkät ja hyvin kehittyneet. Luusto on vahva mutta ei raskas.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

- uroksilla säkäkorkeus on sama tai 1–2 cm korkeampi kuin lantion korkein kohta
- nartuilla nämä korkeudet ovat yhtä suuret
- säkäkorkeus on hieman pienempi kuin rungon pituus
- rintakehän syvyys on lähes puolet säkäkorkeudesta
- etäisyys maasta kyynärpäähän on hieman yli puolet säkäkorkeudesta
- kuonon pituus mitattuna otsapenkereestä kirsun kärkeen on hieman suurempi kuin kallon pituus niskakyhmystä otsapenkereeseen

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rauhallinen, mutta kiihtyy hetkessä riistaeläimen nähdessään. Liikkuu verkkaista ravia tai jopa käyntiä, kun ei ole metsästämässä, riistaa ajaessaan täyttä laukkaa. Ihmisiä kohtaan välinpitämätön tai ystävällinen.

PÄÄ: Aristokraattinen, kapea ja pitkä, kokonaisuuteen nähden sopusuhtainen. Pää on niin kuiva, että suurimmat suonet näkyvät ihon läpi. Sivulta katsottuna pään ylälinja muodostaa pitkän, hieman kuperan kaaren. Kulmakaaret ja poskiluut eivät ole korostuneet.

Kallo: Ylhäältä katsottuna kapea, pitkänomaisen soikion muotoinen, sivulta katsottuna lähes tasainen. Niskakyhmy on selvästi erottuva.

Otsapenger: Tuskin havaittava.

Kirsu: Suuri ja aina musta, alaleukaan nähden selvästi ulkoneva.

Kuono: Pitkä ja kuiva, kauttaaltaan täyteläinen. Kuononselkä on suora tai hieman laskeva ja kaareutuu hieman lähellä kirsua. Kuonon pituus mitattuna otsapenkereestä kirsun kärkeen on hieman suurempi kuin kallon pituus niskakyhmystä otsapenkereeseen.

Posket: Litteät, eivät ulkonevat.

Huulet: Ohuet, kuivat, tiiviit ja mustareunaiset.

Leuat / hampaat: Hampaat ovat valkoiset ja voimakkaat, etuhampaat tiiviissä rivissä ja kulmahampaat eivät liian kaukana toisistaan. Leikkaava purenta; tasapurenta hyväksytään mutta se ei ole toivottava. Täydellinen hampaisto. M3-hampaiden ja enintään kahden P1-hampaan puuttuminen hyväksytään.

Silmät: Suuret ja mantelinmuotoiset, väriltään ruskeasta tummanruskeaan. Tiiviit, mustareunaiset silmäluomet.

Korvat: Pienet, ohuet ja liikkuvaiset, teräväkärkiset ja lyhyen karvan peittämät. Kiinnittyneet silmien tason yläpuolelle ja taakse, suuntautuvat niskaa kohti. Korvankärjet ovat asettuneet lähelle toisiaan suuntautuen alaspäin niskan myötäisesti ja lähellä sitä. Koiran ollessa tarkkaavainen, korvat ovat korkea-asentoisemmat ja korvankärjet osoittavat joko sivuille tai eteenpäin. Joskus toinen tai molemmat korvat ovat pystyssä kuten hevosella.

KAULA: Pitkä, kuiva, lihaksikas ja hieman kaareva, soikea (sivuilta litteä), asenoltaan keskikorkea.

RUNKO

Ylälinja: Sulavasti kaartuva.

Säkä: Ei erottuva.

Selkä: Leveä, lihaksikas ja joustava.

Lanne: Melko pitkä, kaartuva, lihaksikas ja leveä. Yhdessä selän kanssa lanne muodostaa sulavan kaaren, joka on uroksilla korostuneempi kuin nartuilla. Kaaren korkein kohta on sen keskellä, 1. tai 2. lannenikaman kohdalla.

Lantio: Pitkä, leveä ja kohtuullisen viisto. Sarvennaisten välin tulee olla vähintään 8 cm.

Rintakehä: Poikkileikkaukseltaan soikea ja syvä, ulottuu lähes kyynärpäiden tasolle. Rintakehä ei ole kapea mutta ei kuitenkaan lantiota leveämpi. Sivulta katsottuna eturinta on hieman erottuva ja asettuu suunnilleen olkanivelen tasolle. Lapaluiden kohdalla rintakehä on melko litteä mutta levenee hieman kohti viimeisiä kylkiluita, jotka ovat selvästi lyhyemmät.

Alalinja ja vatsa: Selvästi kuroutunut, kohoaa jyrkästi kohti vatsaa.

HÄNTÄ: Sapelin tai sirpin muotoinen, ohut, pitkä ja runsashapsuinen. Häntä ulottuu takaraajojen välistä ylösvedettynä sarvennaisiin. Koiran seistessä vapaasti häntä riippuu alaspäin, liikkeessä se nousee, ei kuitenkaan selkälinjan yläpuolelle.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat litteäluiset ja lihaksikkaat, edestä katsottuna täysin suorat ja yhdensuuntaiset. Lapojen lihaksisto on hyvin kehittynyt. Etäisyys kyynärpästä maahan on hieman yli puolet säkäkorkeudesta.

Lavat: Lapaluut ovat pitkät ja viistot.

Olkavarret: Pitkät ja kohtuullisen viistot. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on selvä.

Kyynärpäät: Yhdensuuntaiset rungon keskiviivan kanssa tai hieman ulkonevat.

Kyynärvarret: Pitkät, kuivat ja poikkileikkaukseltaan soikeat; edestä katsottuna kapeat ja sivulta leveät. Kyynärpäät ovat vahvat.

Välikämmenet: Melko pitkät ja hieman viistot.

Etukäpälät: Kuivat, kapeat ja pitkän soikion muotoiset (jäniksenkäpälät). Varpaat ovat pitkät, kaarevat ja tiiviisti yhdessä. Kynnet pitkät, voimakkaat ja maata koskettavat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Kuivat, hyväluustoiset, lihaksikkaat ja hyvin kulmautuneet. Takaä katsottuna suorat, yhdensuuntaiset ja hieman eturaajoja leveäasentoisemmat. Koiran seistessä vapaasti takaraajat ovat hieman runkoa taaempana. Istuinluun kärjestä vedetyn pystysuoran linjan tulee kulkea kinnernivelen ja välijalan keskikohdan etupuolta pitkin. Kaikki nivelet ovat hyvin kulmautuneet ja takaosan lihakset ovat erittäin hyvin kehittyneet, erityisesti reisissä.

Reidet: Pitkät ja vahvat.

Sääret: Vahvat, reiden pituiset.

Kintereet: Kinnernivel on leveä ja kuiva, kantaluu hyvin kehittynyt.

Väliljalat: Lyhyet, suorat ja asennoltaan pystysuorassa.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tyypillinen liikuntamuoto on pitkäaskelinen, vaivaton ja joustava ravi. Koiran metsästäessä se liikkuu täyttä kiitolaukkaa.

NAHKA: Ohut, joustava ja tiivis, täysin poimuton.

KARVAPEITE

Karva: Karva on pitkää, pehmeää, silkistä ja kevyttä, joko laineikasta tai löysästi kihartuvaa. Pienet kiharat sallitaan.

Päässä, korvissa ja raajojen sisäpuolella karva on hyvin lyhyttä ja ihonmyötäistä. Selässä ja kaulassa karva on pitempää ja usein laineikasta, rungon sivuilla ja reisien ulkopuolella se on lyhyempää ja voi muodostaa loivia kiharoita. Hapsut ovat melko pitkät ja kiiltävät. Hapsuja on kaulassa kaulurina, rinnan alaosassa ja vatsassa, reisien ja eturaajojen takaosassa sekä hännän alapuolella. Hännäntyvässä on tavallisesti kiharoita.

Väri: Valkoinen; eri sävyinen vaalea (kellanpunertava, kellertävä harmaa, hopeanvaalea); punertavanruskea tai harmaa, jossa karvan tyvi on vaaleampaa sävyä; punaruskea mustin karvankärjin (soopeli), johon usein yhdistyy tumma maski; harmaan sävyt tuhkanharmaasta kellertävänharmaaseen; juovikas (brindle) jossa vaalea, punertavanruskea tai vaaleanharmaa pääväri ja tummat juovat; punainen; musta; mustan ja punaisen välivärit.

Kaikki värit voivat esiintyä yksivärisenä tai läiskikkäänä, tan-merkein tai ilman. Tyypillisesti väritys on rungon alaosassa ja raajoissa vaaleampi.

Kaikki värit (mustasta valkoiseen) ja väriyhdistelmät ovat hyväksytyinä paitsi ruskea, sininen, isabella (liila) ja niiden muunnokset, eli diluuttivärit, joissa kirsu ei ole musta.

KOKO:

Toivottu säkäkorkeus: Urokset 75–85 cm
Nartut 68–78 cm

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä sen kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- 2 cm yli tai alle rotumääritelmän vaatiman koon
- rungon pituus yli 10 % tai alle 5 % säkäkorkeutta suurempi
- silmät: eivät riittävän suuret; syvälle asettuneet; pyöreät; vaaleat (kaikki hasselpähkinän sävyt)
- hampaat: pienet; harvat; enintään kahden P2-hampaan puutos; yhden tai useamman etuhampaan vammasta johtuva puutos, jos purenna voi kuitenkin arvioida
- ylälinja: ei riittävän sulava; korostunut säkä; epäsymmetrinen kaari; ylälinjan korkein kohta selvästi siirtynyt kohti lantiota
- alalinja: riittämättömästi kuroutunut, pullea tai riippuva vatsa
- häntä: hieman lyhyt, liian korkea-asentoinen, sivulle kääntyvä, koukku hännänpäässä
- runsaat, perusvärin kanssa saman sävyiset pilkut rungossa
- karvapeite: liian suora, villava, kiilloton tai pörröinen karva; heikosti kehittyneet tai puuttuvat hapsut; karva kauttaaltaan saman pituinen; liian karkea karvapeite karvanlähdön aikaan

VAKAVAT VIRHEET:

- pää: karkeapiirteinen; paksu, löysä nahka päässä; riippuvat huulet; sivusta katsottuna tylppä kuono-osa (kirsu ei riittävän ulkoneva); korostunut otsapenger
- haalistunut väri kirsussa, silmäluomissa tai huulissa (kaiken värisillä koirilla); osittainen pigmentin puutos (vaaleanpunainen väri) kirsussa, huulissa tai silmäluomissa (jos ei selvästi vamman aiheuttama)
- silmät: pienet, keltaiset; selvästi erottuva vilkkuluomi
- muut kuin kohdassa "Virheet" mainitut hammaspuutokset
- korvat: alas kiinnittyneet, eivät asettuneet lähekkäin toisiaan niskaa pitkin; etäällä toisistaan; liian suuret; paksut, raskaat, kovarustoiset; pyöreäkärkiset

- rungon pituus yli 12 % säkäkorkeutta suurempi tai alle 3 % säkäkorkeutta pienempi
- enemmän kuin 2 cm yli tai alle rotumääritelmän vaatiman koon
- kaula: korkea- tai matala-asentoinen; poikkileikkaukseltaan pyöreä
- ylälinja: korostunut säkä ja selvästi hännäntyveä kohti laskeva ylälinja; voimakkaasti köyristyvä selkä; uroksilla suora selkä
- lanne: kapea, suora, lyhyt tai liian pitkä (lanne noin selän pituinen)
- vatsaviiva, joka ei kurodu
- raskaat, poikkileikkaukseltaan pyöreät kynnarvarret
- kädäpäät: turpeat, pyöreät, litteät tai hajavarpaiset
- häntä: lyhyt tai paksu; hapsujen puuttuminen
- väri: selvästi perusväristä poikkeavat pilkut rungossa; rungon väri ei vaalene alaspäin
- karvapeite: kauttaaltaan hyvin runsas turkki; liiallinen aluskarva; karkea tai kova karva muulloin kuin karvanlähdön aikaan; hapsujen puuttuminen

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- väri: ruskea (kaakao, kahvi, suklaa); sininen tai isabella (liila); diluuttivärit, joissa kirsu ei ole väriltään musta
- täydellinen pigmentin puute (vaaleanpunainen) kirsussa, silmäluomissa, huulissa
- silmät: kaikki harmaan, vihreän ja sinisen sävyt; keskenään eriväriset silmät
- hampaat: ylä- tai alapurenta, vino purenta, epätäydellinen mutta tiivis etuhampasrivi, yhden tai useamman kulmahampaan puuttuminen, ellei johdu hampaan katkeamisesta, virheellisesti asettuneet kulmahampaat, purenta, joka ei sulkeudu
- raajat: pukinjalka, kannukset (Huom. Suomessa typistyskielto)
- häntä: korkkiruuvimaisesti kiertyvä, häntämutka (yhteen kasvaneet nikamat); osittainkaan typistetty häntä

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.